

Linjudópur umborð á Gripsholm. Regin gongur ískráðgongunni við harmonikuni

har ferðafólkini fóru, vóru eisini bussar til manningina, so eg sá alt frá russisku Zarborgunum til gravkamarandi í Keops pyramiduni. Lærði at svimja í Genesareth vatninum og helt jól í svimjubuksum á vesturindiskari baðistrond. Og sama dag sum John F. Kennedy varð valdur til forseta í USA, var eg á sight seeing í Washington. Vit vitjaðu millum annað bæði Seantið og Hvítu Húsin.

Fingu okkum orkestrum umborð

Við temum tónlistarligu gávinum, Regin hevur, verður altíð tónleikur rundan um hann. Og um, einki orkestrer er, tá hann kemur, so er tað, tá hann fer avstað aftur.

Ein eldri svenskar, sum sigldi við Gripsholm, átti eina harmoniku umborð. Tað var skjótt teir funnu út av, at Regin dugdi at fáa hana at láta, og so slapp hann at hava hana alla tíðina, hann var umborð. Ein annar svenskar spældi guitar og ein dani mandolin, so var orkestrið har beinanvegin.

Har varð spælt og sungið dugliga í manningarrúmum. Harmonikan passaði væl til sinnalagið hjá hesum sjómönnum, og serliga svenskarum dámdi væl at syngja sjómansvisur. Regin spældi Brandelius og svenskararnir sungu.

Einaferð gekk tó ikki heilt, sum teir ætlaðu. Eitt kvöldið, teir sótu so, spældu teir Alte Kammeraden. Nakrir týskir tenarar sungu dúgliga við, og hetta nam helst ov nógv við krigskenslurnar hjá einum svenskar. Hann fekk delinum og fór upp at brestast, so tað máttu fleiri mans til at blaka hann út.

Regin greiðir frá, at einaferð hann var í landi einastaðni í Afrika, býtti hann einar skógvar um við triggjar bongotrummur.

Tær vóru klæddar við geitaskinni. Tær spældi aftur ein annar svenskar so uppá, og teir stuttleikaðu sær óført.

Tað skal nú ikki skiljast so, at ikki eisini onnur orkestrer vóru umborð á einum slíkum skipi, tí tað vóru tey sjálvandi. Fleiri. Men tey fólkini komu ikki í samband við manningina í frítíðini.

Tá farið varð um Ekvator, skuldi tann vanligi linjudópurin sjálvandi vera. Og tað var við skráðgongu við orkestri og øllum, sum til hoyrði Regin sigur, at hann minnst, hvussu bangnar frísørdamurnar vóru, tá tær skuldu í svimjihylin at verða doyptar. Tær vóru bornar skriggjandi at hylinum og so rendar undir. Tá liðugt var, mintist harmonikuspælarin í orkestrinum, Regin, til, at hann var ongantíð doyptur. Og tað bar ikki til, so hann bað um loyvi at sleppa í brunnin. Tað var ikki um at tala. Oystur undir við nekarakyssum og øllum, sum til hoyrði, og so í baljuna.

Undirhildið fyrri teimum lokalu

Sjálvandi varð eisini ferðast í landi, tá tíð og umstøður vóru til tess. Men ikki var altíð heilt ófarligt at fara í land. Til dømis, minnst Regin, í Dakar í Vesturafrika, har hann keypti trummurnar. Har kundi tú rokna við, at um tú gekst á bryggjuni við onkrum undir arminum, kundi onkur koma framvið, rykkja tað frá tær og stinga av. So var bert at lata vera við at fara aftaná. Tí gjørdi tú tað, kundi tú næstan vera visur í at fá ein knív í ryggin, tá tú vart komin út um havnarport.

Men nógv var stuttligar lótur hava verið. Einaferð teir vóru í Casablanca í Marokko, vóru teir farnir at hyggja at búkdansi. So einaferð, stóður var í framförsuni, endaðu ein

svenskar og Regin á pallinum. Og har spældu teir einki minni enn tann rófroysska Rasmus, sum Regin hevði lært orkestrið umborð.

Hitti konu sína í København

Tá Regin fór av Gripsholm, fór hann at arbeiða sum bakari í København. Har kom hann saman við ungfolki úr Losjuni, sum seinni stovnaðu eitt felag har niðri.

Millum tey, sum har komu, var eisini Hildigard Magnusson úr Haraldsundi, sum seinni gjørdist kona min, sigur Regin frá.

Í København gekk hann, saman við einum vinmanni úr Havn, ein vetur til undirvising í saxofónspeli.

Har høvdu vit ymisk tiltøk, sum vit lýstu, og sum savnaðu væl av fólki. Eisini har kom skjótt eitt orkestrer upp at standa, sum helt fram. Fleiri ár eftir, at eg var farin heim.

Fyrsti musikbussurin í landinum

Tá Regin kom heim aftur til Føroya, hlt hann fram sum bakari. Samstundis spældi hann til dans við ymiskum bólkum, kanska mest Flamingo og Gogguni. Nakad eftir, at Goggan gavst at spæla í Sjótleikarhúsinu í 1976, spældi Regin við Flamingo til dans í Klubbanum. Teir tóku Goggutraditionina upp, og spælu hvørt sunnukvöld. Hetta vardi nokur ár. At nevna allar teir tónleikarar, Regin hevur spælt saman við, hevði fylt mestsum eina heila avis.

Tann fyrsta musikbussin, sum var í landinum, átti Regin eisini. Tað var ein gamal Fólkavognur, sum hann keypti frá Hans Johannes Clementsen. Honum rekaðu vit landið runt við, minnst Regin.

Seinnu árin hevur tað ikki verið drivið so hart,

men enn verður tó harmonikan tikin fram.

Ól munnu kenna teir vælumtøktu harmonikubólkarnar, sum tíðum eru at hoyra í brúðlepum og øðrum veitslum. Ónkrir av hesum eru beinleiðis avleggjarar frá tí landskenda Harmonikuliðnum, har Regin eisini var við.

Um stöðuna hjá tónleikinum í Føroyum í dag sigur Regin, at hon er góð. Tað eru heilt nógvir góðir undirhaldstónleikarar í landinum. Og nógvir góðir harmonikubólkar. Til dømis ber til at læra harmonikuspæl í kvøldskúla.

Regin sigur, at tá hann sat og lurtaði eftir nýggjarskonsertini í Norðurlandahúsinum, kendi hann, at hann var errin av, at føroyskir tónleikarar kunnu framføra tónleik á so høgum støði, sum vit tá hoyrdu.

Regin sigur, at honum dámar sera væl at spæla gamlan dansitónleik. So sum túrdansir, gamlan fólkadans og tilíkt, sum fleiri feløg eru farin at dansa.

Sjálvur kundi hann tó hugsað sær, at føroyskir tónleikarar vóru meira inspireraðir av okkara kvæðaløgum, sum eru ein rík kelda at arbeiða við.

edv

Hagfrøðingur/dátufrøðingur

Starv sum hagfrøðingur/dátufrøðingur er leyst at søkja á Fiskirannsóknarstovuni.

Tann, ið verður sett(ur), skal í samstarvi við hini starvsfólkini á stovninum arbeiða við at skipa taltíðfarið, sum verður innsavnað, og við at menna grundarlagið fyri stovnsmetingunum.

Umsóklarar mugu hava universitetsprógvg ella verkfrøðiprógv innan talviðgerð, hagfrøði, dátufrøði e.l.

Starvið verður lønt eftir sáttmála millum Føroya Landsstýri og avvarðandi yrkisfelag.

Umsóknir við avritum av prógvum og frágreiðing um arbeiðsroyndir (cv) skulu sendast Fiskirannsóknarstovuni innan 15. februar 1996.

Fiskirannsóknarstovan

boks 3051 · Nóatún
110 Tórshavn

Blaðfólk

Tíðindablaðið Sosialurin søkir eftir útbúnum journalisti ella øðrum fólki við hegni og royndum í skrivning at byrja 1. februar ella eftir nærri avtalu.

Hevur tú kreativ evni og hug at arbeiða í einum spennandi og fjølbroyttum arbeiðsumhvørvi, so er Sosialurin júst eitt arbeiðsplass fyrri teg.

Fyrimun hava tey, ið

- hava royndir at arbeiða við teldu
- eru stinn í føroyskum
- hava góð samstarvsevni

Hevur hetta tín áhuga, so lat okkum frætta frá tær.

Umsóknir við møguligum prógvum, ummælum v.m. skulu sendast til:

Tíðindablaðið Sosialurin

Box 76

110 Tórshavn

merkt »umsókn«

í seinasta lagi hósdagin 25. jan. 1996.

Socialurin

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum, Íslandsvegur 10 B, er opin mánadag-fríggjadag frá kl. 9-12 og 13-15. Telefon 17597 Telefax 13609. Skrivitefon, ring 0032 og bið um 16929 ella 10714.